

Beatissime Pater. Cum proximè preteritis diebus, diuina benignitate, feliciter
confectis grauissimis illis negocijs, quæ partim cum Electoribus ac Prin-
cipibus Sacri Ro. Imperij, partim uero in prouincijs nostris Austriacis
ad Resenam sites tractanda subuimus, in hunc nostram Comitatum Tyro-
lensem peruenissemus, quo nos non modo res sine private uocauerunt,
uenerunt etiam propinquitas loci, in quo hoc tempore sacrum gnate Con-
cilium celebratur inuitauit, ut pro ea cura, quæ nobis ut Ro. Imperij
et supremo Ecclesie aduocato, et protectori incumbit, salutem et uti-
litatem ipsius promouendi, de eius statu exacte ediscere, et quacumque
in re opus foret, fauore, auxilio, et patrocinio nostro præsto essemus,
Magnis profecto cum animi nostri dolore intelleximus res sacras
illius Synodi non eo modo, ac ordine procedere, quo nos cum omnibus
pijs uellemus, et afflictus Reip. Christianæ et presentim oppressæ,
et deficientis in dies magis, ^{ac magis} Cat. Salicæ nunc religionis status expos-
ceret. Ita ut uerendum sit, nisi propè salubria adhibeantur reme-
dia is futurus sit Concilij exitus, qui et uniuerso Christiano
orbi scandalum, et offensionem præbeat, et ijs qui ^{ab} obedientia ^{tas} S. V.
ac S. Sedis Apostolicæ receperunt, uidentem materiam, et illas
quas amplexi sunt alienas et discrepantes ab orthodoxa fide
nostra opiniones maiori obstinatione retinendi incitamentum
exhibeant, ut tamen multa alia taceamus, certè ualde inconueni-
niens.

niens videtur rem in eum locum esse reductam, quod iam aliquo
mensium spacio nulla fuit celebrata sessio, et quod grauius est, ad
nos et alij Christiani orbis Reges, ac Principes Catholici gaudentes in
qua Catholicorum unitate, et concordia, speramus dei beneficio aliquo
futurum, ut Catholice religionis nostrae aduersarij inter se opinionibus
haeresibus distractis, et inuicem altercantibus, et pugnantibus ortu
fides nostra reflouescat, sicut, certe manifestum est eorum discordia
restaurandam religionem Catholicam plurimum afferre momenti. Pro
dolor, ipsi quoque patres et doctores in Concilio essentes ad contentio
nes et dissidia maxima iactura, et dierum aduersariorum uilitate
praeuolare incipiant. quae quidem incommoda, sicut S. V. nequaquam
latere arbitramur, ita quoque persuasum habemus S. V. quae eius est
eximia pietas, et optima in rem Christianam uoluntas, ut comunem
parentem, libenter eas uias ac rationes inuicem per quas exorta
difficultates explicari, et negotia illa ad gloriam ac laudem dei
nominis, et ad beneficium uniuersae Christianitatis dirigi queant.
ut tandem superatis primum dissidiis, et motuum procellis optatum
quietis portum attingamus, circumferuntur quidem rumores, et ser
mones quorundam non admodum comodi, neque nobis grati videtur
S. V. cogitare de dissolutione, uel saltem suspensione ipsius Concilij
quibus tam rumoribus nescimus, an sit adhibenda fides, et existimamus
S. V.

^{tem} S. V. si quid eiusmodi habent in animo, hoc potissime perplexo, et ^{intricato} ~~in~~ ^{re} statu, qui uideretur in Concilio esse ad id fuisse inductam.
 Nos u. ut S. V. pro eius equanimitate, et paterna in nos uoluntate,
 mutog nro in S. V. ^{tem} filiali studio, ^{quod} ~~sentimus~~ sentimus, ingenue patefacimus
 longe secus iudicamus, uerum nro iudicio prestaretur no ceptum
 fuisse Concilium q imperfectum relinqui et suspendi, ne du preter
 nrām aliorq Principum, et Regum expectationem et consensum
 prorsus abrupti atq dissolui, in qua sententia confirmamur, non
 leuibus ^{ut} nobis uidentur, rationibus. Dimendum namq foret, ne
 ex ista suspensione aut dissolutione ultra scandalum quo totus
 offenderetur Christianus orbis, ac preter S. V. et totius orbis Ecclē-
 siastici contemptu et uilipendium, quod et hinc et futuris decume-
 nicis Concilijs inferretur, alia quoq irreparabilia mala mox conse-
 querentur, maior uidet̄ a Cels. religione defectus et iactura,
 interitusq illar, etiam exiguar, reliquiar, Populi Catolici, quae
 adhuc supersunt, cum in sacri Ro. Imperij iurisdictionibus ac Regnis,
 et Dominijs hris hereditarijs, tam et in alijs Regnis, atq Prouincijs
 si quidem frustrate, ea quam in hoc Concilio posuerant fiducia, ipse
 quoq ^{seductoribus} Aures facilius prebitura, neq de futuro credidimus etiam
 ex ijs Catolicis qui interpretarentur eiusmodi dissolutionem uel

511
suspensionem fieri studio impediendae reformationis, quam a tot annis
expetimus, et requirimus tanq[ua]m ^{quod tale} repositum iudicamus, ut sine ea fructu
esse uideatur meliorem Ecc[lesi]ae statum sperare. Ad Sac[ra]e sanctitatis V. p[apae]
cul dubio recordatur, sicut ita pridem mentione fuisse facta insti-
tuendor[um] Concilio[rum] nationalium, et de quib[us] S. V. semper iudicauit
sine summo discrimine, et miseranda animor[um] distractione celebrari
non posse, omnibus modis illa sibi impedienda esse duxit, neq[ue] com-
muni aut efficaciori ratione evitandi suius periculi inuenit, quam
gnatis et Oecumenici Concilij celebrationem. Itaq[ue] nunc S. V. sapienter
expendendum, et considerandum relinquitur, an non plenius
Neq[ue] Christianae nationes dissolutae aut suspensae gnatis et Oecumenici
Concilij arrepturae essent occasionem replicandi et renouandi
tam a quibusdam antea mentionem Nationali[um] Synodis, ^{ubi}
nunc sopitam adeoq[ue] ad rem ipsam omni ulteriori citatione remota
deuenture.

Quod illar[um] institutum si omnino de ^{creu} ~~se~~ ^{erunt} executioni committere, in
illum euentum nos no[n] uisemus, quae tandem suiusmodi conatib[us]
se se opponendi aut eosdem renouandi facultas sit superflua
quo circa existimamus unicum esse mediu[m] quo tot et tam insignes
difficultates atq[ue] incommoda praecavebuntur, si S. V. non patietur Con-
Sac

Hoc quate dissolui neq; suspendi, sed operam datum est, ut ad per vias
 debitas, et competentes ad felicem et optatum exitum producatur,
 quod et ipsum non aliter fiet, nisi fiat serio tandem expetita refor-
 matio, ipsiq; Concilio salva et integra sit antiqua et solita sua libertas,
 ita ut quemadmodum informati sumus a pijs et eruditissimis viris in
 Præcis plerisq; Concilijs, et præsertim ijs, quæ pro præcipuis habentur,
 et sancta iocanter observatum fuisse, liceat nunc quoq; hõ saluam
 S. V. Legatis, verum etiam Patribus, ac singulis viris ac alijs. Re-
 gum et Principum Oratoribus, et Procuratoribus proponere, que
 quisq; ^{uniter} ~~uniter~~ ad conservandam et restaurandam religionem Cathol.
 et obedientiam S. V. et S. Sedi Apostolicæ debitam pertinere, vel
 particulariter cuiusq; Regni aut provincie necesse et utilitatem
 postulare cognoverit. Tribus a. liberis, et sine metu aut respec-
 tu dicere, et decernere quæ cuilibet spiritus Sanctus, et conscien-
 tia suggererit, servato utriusq; bono ordine per quem facile
 evitabitur, si qua timeatur in hac parte confusio, ita ut non
 opus sit de ijs rebus, quæ p. Concilium sunt determinanda
 aliorum ex. Concilium recurrere, et plane confidimus S. V.
 nunq; eo Consilia sua conuersuram aut permissuram, ut hoc tem-
 pore ex ulceratis, et turbato rerum statu in celebratione Concilij.

371
contra exempla maior, non quicquam introducentur quo libertas ipsius Con-
sacram alij quodammodo impediri, seu violari videatur. Sed eam ^{tam} ~~tam~~ ^{te}
tamq[ue] conservatorem ac simul etiam apud Legatos et Patres Concilij
curatorem, ut negotium reformationis considerata inevitabili eius
necessitate, omni quo poterit ⁱⁿ studio promoveatur, quo nomine
S. V. impensissime oramus, et obsecramus.

Nec vero S. V. hoc loco suspicari vellet, quod ^{magnis} ~~magis~~ a S. V. precibus
petimus, Nos id agere, ut S. V. Legem prescribamus, aut eam quo magis
officio suo pastoralis fungi debeat. Instruamus cuius sapientiam
pietatem, et ⁱⁿ regenda Ecclesia felicitatem magnificimus, aut etiam
eam superioritatem, dignitatem, vel auctoritatem, quae eidem S.
V. iure ac merito competit laetifacemus, vel in dubium voca-
mus, cuius tuenda ac conservanda Sacrosanctus semper fuimus, et
musq[ue] post hac etiam omni tempore studiosissimi, non recusaturum
eam ob eam, alios unq[ue] labores, curas ac molestias adeoq[ue] fortitu-
rum, et salutis discrimen si necessitas postulet subire. sed pos-
teaq[ue] varia ad nos de presenti statu Concilij allata essent quibus
Somines, tam a S. V. et sede Apostolica, q[uam] a Concilio magis magis
alienare viderentur, et quae gravissimis incommodis ansam facile
praebere possent, existimavimus nostras partes esse tamq[ue] ^{primas} ~~primas~~ ^{et}

et obedientissimi Eccl[esi]e filij eiusdemq[ue] aduocati ut ^{tem} S. V. de eisdem
 certionem redderemus, et ipsa prudentia sua benigno inuocato au-
 silio ab Eccl[esi]a tanta mala propulsaret, officiose rogaremus,
 et exhortaremur, id quod S. ^{tem} V. pro animi sui moderatione, et
 paterno in nos amore benigno, et rebus animo latuerit, per sis
 quae commemoratae sunt incommodis, aptum et conueniens remedia
 adhibituram esse. quae in re pollicemur nos S. V. filiali n[ost]ro auxi-
 lio affuturos, omniaq[ue] ea praestituros esse quae ad nos pro ratione
 muneri nostri Caesari pertinere dignoscantur.

Et quoniam testantur historiae putiam sumor, Pontificum et Impe-
 rator, in Concilijs Eccl[esi]ae et Christiana Reip[ublicae] maximam sepe
 attulisse utilitatem, nos ut sane quor[um] operam Christiano orbi in
 hac tanta necessitate praestitimus ^{perimus} uolente Deo, ipsi met libentis-
 simo animo ac se positos omnibus alijs grauissimis n[ost]ris diffi-
 cultatibus ad Concilium uenimus, et progressum eius presentia
 n[ost]ra quoad unq[ue] fieri poterit promouere, studerimus S. ^{tem} V.
 Soc loco iterum atq[ue] iterum exire rogamus, ut et ipsa id laboris
 suscipere, et afflictae Eccl[esi]ae sua in Concilio putia tanq[ua]m fidelis
 Pastor et Pius Pater benigne consulere non grauetur.
 Ita namq[ue] sperandum erit exortas difficultates paruo negotio explicari,

et exlingui, et quae absente S. V. incommoditate/ impostura facillime
cum ingenti Concilij perturbatione, et impedimento, nec no^{is} S. V.
insigni molestia excitari poterant, praecaveri et reprimi posse
ita ut tandem divina benignitate omnia sua debito, ac
legitimo ordine ad optatum et letum finem pervenerint utq;
ad laudem, et gloriam dei semum Ecclesiae pristina pax
veritas, et concordia restituantur, ad quem scopum, summa
omnia nostra Consilia, omnesq; cogitationes, et actiones nre res
picunt: Nec dubitamus S. V. ad eundem una nobiscum finem
tendere a qua ad hoc nra officiosa, et e pura corde ac Bon
tatis zelo profecta, scripta, primo quoq; tempore benignam
et paternam responsam expectabimus, quam deus misericors
Ecclesiae suae quem ducitissime saluam, et incolumem conse
dat; in spiritus iij Martyr. M. D. LXij.

Gerbinandus Princeps Imperator